

Byt Huga a Heleny Semlerových, Klatovská 19

Dům na Klatovské 19 vznikl kolem roku 1891 přestavbou a zvýšením dvou starších objektů. Ve dvacátých letech proběhla úprava domu dle návrhu Adolfa Hrusy, kdy vznikl v prvním patře i byt Huga a Heleny Semlerových. Hrusa navrhl jídelnu, která obsahovala některé formální prvky, podobné Loosovým (např. symetricky řešená stěna jídelny se zrcadlem) a sousední pánský a dámský pokoj. Dámský pokoj (zvaný též hudební) byl v letech 1931-1932 upraven dle Loosova návrhu. Rodina Huga Semlera odešla před druhou světovou válkou do Kanady, jejich dům se stal sídlem německého vojenského velitelství (zde probíhala v roce 1945 jednání o kapitulaci) a pak přešel jako konfiskovaný majetek na stát. Až do roku 1993 byl objekt využíván armádou Československa, později České republiky; konkrétně zde sídlila vojenská správa. Byt se má stát součástí plánované expozice Pattonova muzea. (foto R. Kodera, 2019)

Pohled z pánského do dámského pokoje. Čelní stěna interiéru byla řešena jako symetrická, členěná pilíři, mezi které byl doprostřed vsazen krb z režného cihlového zdiva a po stranách vitríny. Plochy nad těmito prvky vyplňovala zrcadla (na snímku je zrcadlo nad krbem provizorně zakryté). Stěny byly opatřeny mramorovým obkladem, při horním okraji lemovaným dřevěnou profilovanou římsou, která v obdobné podobě lemovala i strop. *(foto R. Koderá, 2003)*

Pohled z dámského pokoje, který byl od pánského pokoje oddělen posuvnými dveřmi. Toto řešení pochází z Hrussovy realizace a bylo respektováno při Loosově úpravě. V interiéru se výrazně uplatňuje přirozená struktura mramoru. V době užívání prostoru vojenskou správou bylo do pánského pokoje vestavěno provizorní zádveří; v jeho levé části se nacházela okénka pro vydávání povolávacích rozkazů a další administrativu. (foto R. Koder, 2003)

Severovýchodní kout dámského pokoje s průchodem s posuvnými dveřmi a průhledem do pánského pokoje, vzniklého dle Hrussova návrhu (již bez provizorního zádveří). (foto K. Foud, 2020)

Pohled z pánského do dámského pokoje. Loosem navržené mramorové olemování vstupu propojilo vizuálně již existující pánský a nově vznikající dámský pokoj. Vlevo nad průchodem je ještě patrný otisk po odstranění zádveří vestavěného do interiéru asi v osmdesátých letech pro potřeby vojenské správy. (foto R. Kodera, 2016)

Byt Viléma a Gertrudy Krausových, Bendova 10

Dům v Bendově 10 pochází z roku 1901. Byt Viléma a Gertrudy Krausových vznikl v prvním patře domu na místě dvou menších bytů v letech 1930-1931; později byl ještě připojen další pokoj sousedního bytu. Byt je orientován podél ulice Kardinála Berana. Tři prostřední místnosti z celkových pěti byly spojeny v jednotný rozlehlý prostor. Součástí úprav bylo i zvětšení některých oken a vytvoření nového arkýře, přičemž byl respektován historizující vzhled domu. Vilém Kraus žil od roku 1939 v Anglii, avšak jeho žena a obě děti zemřely ve vyhlazovacím táboře. Dům byl v roce 1946 Vilémovi navrácen, ale od roku 1954 připadl pod národní správu. Nyní patří Statutárnímu městu Plzeň. V letech 2012-2014 byl byt rodiny Krausových restaurován a je zpřístupněn veřejnosti. *(foto R. Koder, 2011)*

Pohled z jídelny do obývacího pokoje. Rozhlehlý prostor je řešený symetricky a je členěn šesti pilíři obloženými mramorem. Výrazným prvkem interiéru je kazetový leštěný strop ze dřeva. Podélnou osu v čelní stěně obývacího pokoje ukončuje krb a rozměrné zrcadlo nad ním, na protější straně v jídelně je zrcadlo umístěno nad vestavěným bufetovým pultem. *(foto R. Kodera, 2016)*

Celkový pohled do obytného pokoje, směrem k jídelní části. Mezi volným mobiliářem zde dominoval jídelní stůl se židlemi. Průchod mezi jídelnou a obývacím pokojem vymezují kromě pilířů nízké prosklené skříňky. (foto V. Douba, 1967)

Dělící pilíř mezi obývací částí a jídelnou. V interiéru se kromě dominujícího lesklého dřevěného stropu výrazně uplatnila i přírodní struktura mramorového obkladu. Na skříňky vymežující průchod do jídelny navazoval ve stejné výšce dřevěný obklad stěn, vestavěné skříňky a pohovka. U nábytku bylo rovněž uplatněno mahagonové dřevo. (foto V. Douba, 1967)

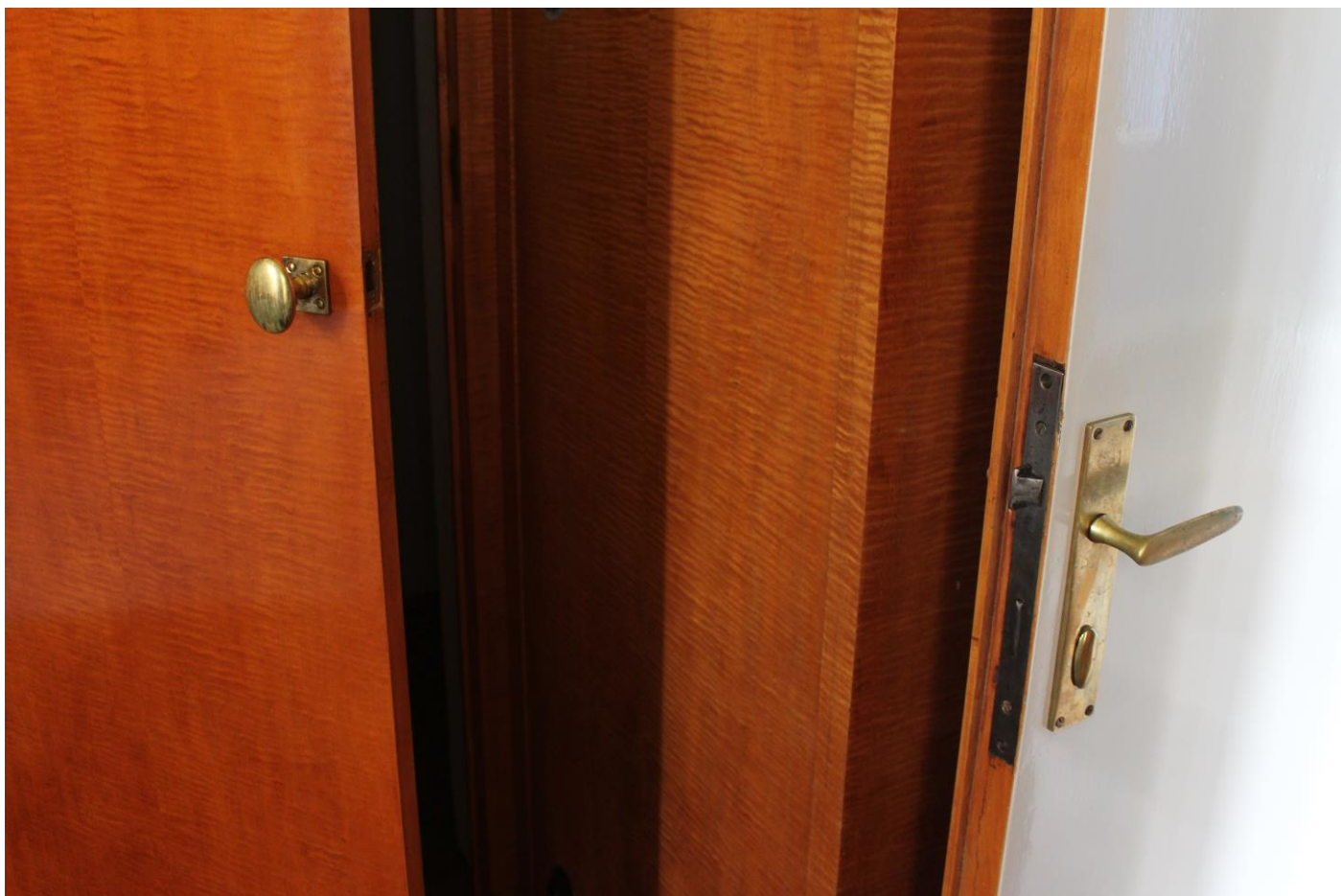
Detail krbu v čelní stěně obývacího prostoru. Krb je provedený z režného cihlového zdiva a obložen mramorovými deskami. (foto R. Kodera, 1998)

Pravoúhlý interiér ložnice Loos vytvořil vložením předsazených příček do původně nepravidelného prostoru. Stěny jsou opatřeny obkladem z javoru, který navazuje na vestavěné skříně, skrývá vstup z chodby a lemuje i niku kolem manželské postele. (foto R. Kodera, 1998)

Řešení vestavěného nábytku v ložnici v partii kolem okenního otvoru. Skříňka s mělkými policemi důmyslně ukrývá trezor. Výplň okenního otvoru je opatřena světlým odstínem zelené barvy. (foto K. Foud, 2020)

Detail obložení stěny, vestavěné skříně a dveří z javorového dřeva v interiéru ložnice. (foto K. Foud, 2020)

Vestavěný nábytek ukrývá kromě trezoru i praktický toaletní stolek s vyklápěcí deskou se zrcadlem. (foto R. Kodera, 2016)

Detail skleněných vypínačů na javorovém obkladu stěn. (foto K. Foud, 2020)

Na protilehlých čelních stěnách osově symetrického interiéru se ve velkoplošných zrcadlech efektně odráží leštěný mahagonový strop a šest pilířů obložených mramorem, čímž je umocněno působení interiéru. (foto R. Kodera, 2016)

Čelní stěna obývacího pokoje. Vpravo je patrný arkýř, jehož těleso se v exteriéru projevilo v bočním průčelí domu. (foto K. Foud, 2016)

Barevné řešení vstupní chodby. Vstup vpravo ústí do obývacího pokoje, dveře rovně do chodby vedoucí k ložnici a koupelně. (foto K. Foud, 2020)

Detail barevného řešení chodby (foto K. Foud, 2020)